

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-02894/2019-ERU

V Praze dne 18. března 2019

Č. j. 02894-4/2019-ERU

P Ř Í K A Z

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů“), v příkazním řízení podle § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. OSR-02894/2019-ERU s obviněným z přestupku, kterým je společnost **CREATIVE BUILDINGS, s.r.o.**, se sídlem Ctíradova 187/25, Chrlice, 643 00 Brno, IČO: 293 01 793, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 30. června 2017 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, kterým je společnost **CREATIVE BUILDINGS, s.r.o.**, se sídlem Ctíradova 187/25, Chrlice, 643 00 Brno, IČO: 293 01 793 (dále též „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 46 odst. 12 energetického zákona prováděl dne 27. června 2017 v postavení zhotovitele části stavby s názvem „Bytový dům IVB na ulici Kigginsova, v k. ú. Slatina“ v katastrálním území Slatina, v ulici Kigginsova (dále též „předmětná stavba“), v blízkosti zařízení elektrizační soustavy, a to podzemního kabelového vedení nízkého napětí NAVY 4x240 mm² a plastové chráničky, ve které bylo předmětné kabelové vedení vloženo (dále též „energetické zařízení“), zemní práce za použití stavební mechanizace, tedy činnost, v jejímž důsledku došlo v rozporu s ustanovením § 46 odst. 12 energetického zákona k poškození tohoto energetického zařízení, čímž účastník řízení nesplnil povinnost zdržet se v ochranném pásmu i mimo ně jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

II. Podle § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 91a odst. 7 energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 30 000 Kč** (slovy: třicet tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 07819.

Odůvodnění

Dne 28. srpna 2018 zahájil Energetický regulační úřad (dále též „Úřad“ nebo „správní orgán“) v důsledku zjištění poškození energetického zařízení, kontrolu dodržování § 46 energetického zákona účastníkem řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil Úřad dne 3. ledna 2019 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 08380-11/2018-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen téhož dne (dále též „protokol o kontrole“). Proti protokolu o kontrole a kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole nepodal účastník řízení žádné námítky.

Dle § 81 zákona o odpovědnosti za přestupky mohou být v řízení navazujícím na výkon kontroly skutečnosti zjištěné při kontrole jediným podkladem rozhodnutí o přestupku.

Provedenou kontrolou byly zjištěny tyto rozhodné skutečnosti:

- **zemní práce**, při kterých došlo dne 27. června 2017 k poškození energetického zařízení, **prováděli zaměstnanci účastníka řízení**;
- vyjádření o existenci energetického zařízení ve vlastnictví společnosti E.ON Česká republika, s. r. o. a udělení souhlasu se stavbou a činností v ochranném pásmu, v zájmovém území předmětné stavby, spolu s vymezením podmínek pro provádění prací v ochranném pásmu zařízení distribuční soustavy, **nebylo vydáno**, protože se jednalo o čerstvě uloženou přípojku pro budoucí dodávky elektřiny do předmětné stavby, která nebyla v provozu;
- vytyčení polohy energetického zařízení **v terénu nebylo provedeno**, protože nebylo možné její přesné vytyčení z důvodu nedokončeného zaměření ze strany jejího správce, i když toto tvrzení není doloženo žádným konkrétním důkazem;
- vzniklé poškození energetického zařízení bylo **bezprostředně nahlášeno** místně příslušnému správci energetického zařízení;
- energetické zařízení bylo kryto výstražnou folií, jak vyplývá z fotodokumentace, která je součástí spisového materiálu;
- v důsledku poškození energetického zařízení došlo k přerušení dodávky elektrické energie po dobu 74 minut, avšak nedošlo k přerušení dodávky elektřiny konečným zákazníkům;
- veškeré náklady spojené s opravou poškozeného energetického zařízení a náhrada vzniklé škody vyčíslená společností E.ON Distribuce, a.s. na celkovou částku 17 155 Kč, **byly beze zbytku uhrazeny**;
- zemní práce prováděl účastník řízení na základě smlouvy o dílo č. [REDAKCE] uzavřené mezi společností MORAVOSTAV Brno, a.s. stavební společnost jako objednatelem a účastníkem řízení jako zhotovitelem ze dne 21. června 2016. Předmětné práce prováděl účastník řízení na své nebezpečí a na své riziko, jak vyplývá také z vyjádření společnosti MORAVOSTAV Brno, a.s. stavební společnost, přičemž jedním z předmětů díla bylo, mimo jiné, zajištění vytyčení sítí protokolem, týkající se předmětu díla a protokolární předání neporušených sítí, před záhozem, správci sítí.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že účastník řízení nevěnoval dostatečnou odbornou pozornost kompletní projektové dokumentaci, i přesto, že ve shora popsané smlouvě o dílo stvrdil, že se s ní seznámil, neboť z ní existence energetického zařízení vyplývá. Kompletní projektová dokumentace byla předávána na příslušný stavební úřad v rámci stavebního řízení a v dalším je projektová dokumentace i na předmětné stavbě. Účastník řízení se však s kompletní dokumentací neseznámil, což je zjevné i z jím zaslané toliko části projektové dokumentace, týkající se situace kanalizace a vodovodní přípojky, technických sítí – dešťové kanalizace, celkový situační výkres, zdravotnický; z těchto částí projektové dokumentace, zjevně, řešení a situace ve věci vedení všech energetických sítí nevyplývá. Účastník řízení argumentoval ve svém vyjádření, které zaslal při realizovaném kontrolním šetření, kdy se hájil tím, že se domníval, že když není energetické zařízení zakresleno v projektové dokumentaci, není nutné dbát zvýšené opatrnosti. Tento argument nemá své opodstatnění, neboť energetické zařízení a řešení elektroinstalace není součástí jím zaslaných částí projektové dokumentace, ale je řešen v části týkající se elektroinstalace a řešení sítí. Další námitka, že účastník řízení nebyl na energetické zařízení upozorněn objednatelem, je v kontextu jím uzavřené smlouvy o dílo, zcela zbytečná, neboť taková povinnost z ní nevyplývá a navíc účastník řízení v ní písemně stvrdil, že se seznámil s projektovou dokumentací. Jestliže tomu tak neučinil, aniž měl a sám toto prohlásil, nese za své jednání plnou odpovědnost. Tvrzení účastníka řízení o údajném nekrytí energetického zařízení výstražnou folií nepovažuje správní orgán za pravděpodobné, neboť z fotodokumentace, která je součástí spisového materiálu vyplývá skutečnost zcela opačná.

S ohledem na výše uvedené přistoupil správní orgán k vydání tohoto příkazu dle § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 150 správního řádu.

Správní orgán se nejprve zabýval otázkou vymezení časové působnosti a odpovědnosti za spáchání předmětného přestupku ve smyslu § 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, přičemž dospěl k závěru, že ke spáchání předmětného přestupku došlo dne 19. května 2017 a správní orgán vydal tento příkaz v době účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, proto vedl správní orgán předmětné řízení podle zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení se správním řádem a podle energetického zákona.

Přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že nesplní některou z povinností stanovených v § 46 odst. 12 nebo 13 nebo § 68 odst. 5 nebo umístí stavbu v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo provede jinou činnost v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo vysadí trvalé porosty v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 6 nebo umístí stavbu v bezpečnostním pásmu v rozporu s ustanoveními § 69 odst. 3.

V rámci tohoto příkazního řízení se správní orgán zabýval nesplněním (porušením) povinností stanovené v § 46 odst. 12 energetického zákona, dle kterého platí, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty předmětného přestupku nesplnění povinností stanovených v § 46 odst. 12 energetického zákona, tzn. v daném případě nesplnění (porušení) povinnosti provádět veškeré činnosti v ochranném pásmu i mimo ně tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení a trestán je právě účastník řízení, neboť správní orgán má za prokázané, že v tomto případě odpovědnost za spáchaný přestupek nese s ohledem na výše uvedené účastník řízení.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení měl být obeznámen s projektovou dokumentací k předmětné stavbě, ze které existence energetického zařízení vyplývá. Energetické zařízení bylo kryto výstražnou folií červené barvy. Z těchto skutečností je pak zcela zřejmé, že účastník řízení o existenci energetického zařízení vědět měl a mohl, avšak nepostupoval tak, aby zabránil jeho poškození.

Z § 46 odst. 5 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, které pro podzemní vedení elektrizační soustavy do napětí 110 kV včetně a vedení řídicí a zabezpečovací techniky činí 1 m po obou stranách krajního kabelu.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky [§ 91d odst. 1 energetického zákona], zprošťující účastníka řízení odpovědnosti za přestupek, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku (porušení povinností) zabránil. Účastník řízení o existenci energetického zařízení v místě předmětné stavby vědět měl a mohl, avšak prováděl předmětné práce takovým způsobem (za použití stavebního stroje – kolového rypadla), že došlo k jeho poškození. Neučinil tak vše, co učinit mohl a měl, aby poškození energetického zařízení zabránil. V daném případě proto nenastala žádná objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, tedy zánik odpovědnosti za spáchání předmětného přestupku.

Správní orgán poukazuje na skutečnost, že charakteristickým znakem tzv. přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je skutečnost, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí každého, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy, v daném případě zájem na ochraně zařízení elektrizační soustavy a zájem na bezporuchové dodávce elektřiny konečným zákazníkům. To v praxi znamená, že v případě jakékoli pracovní činnosti v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy i mimo ně je nutno konat tuto pracovní činnost (s vynaložením veškerého úsilí a opatrností) tak, aby nedošlo k poškození elektrizační soustavy nebo omezení nebo ohrožení jejího bezpečného a spolehlivého provozu a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

S ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že účastník řízení svým jednáním, při kterém došlo k poškození energetického zařízení, nesplnil povinnost stanovenou v § 46 odst. 12 energetického zákona, tj. veškeré činnosti v ochranném pásmu i mimo ně provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení, čímž došlo k naplnění formálních znaků přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formálních znaků přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (společenské škodlivosti) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007 - 135), respektive z § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, dle které platí, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Správní orgán má za to, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku, neboť v jeho jednání lze shledat také společenskou škodlivost, spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném

a spolehlivém provozu zařízení elektrizační soustavy, neboť aktivním jednáním došlo k poškození energetického zařízení s výše uvedenými následky.

S ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, kterého se dopustil porušením § 46 odst. 12 energetického zákona.

Za přestupek podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona lze uložit podle § 91a odst. 7 energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Správní orgán s ohledem na zjištěné skutečnosti a shora uvedené okolnosti daného případu, rozhodl o uložení správního trestu ve smyslu § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ve formě pokuty. Uložení správního trestu ve formě pokuty považuje správní orgán v projednávaném případě za zákonné, vhodné a účelné, přičemž tento správní trest zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Správní orgán při určení druhu a výměry správního trestu (pokuty) přihlížel ve smyslu § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 38 téhož zákona k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem; k povaze a závažnosti přestupku; ke způsobu a okolnostem spáchání přestupku a k významu a rozsahu následku přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše uložené pokuty též k osobě pachatele, tj. účastníka řízení.

Při stanovení výše uložené pokuty přihlížel správní orgán ke všem výše uvedeným okolnostem a zjištěním projednávaného případu s ohledem na níže uvedené přitěžující a polehčující okolnosti.

Při stanovení výše uložené pokuty hodnotil správní orgán jako přitěžující okolnost:

- účastník řízení poškodil podzemní vedení nízkého napětí, tedy z hlediska energetického, zařízení většího významu, avšak nižšího významu než poškození vysokého napětí;
- v souvislosti s poškozením energetického zařízení došlo k přerušení dodávky elektřiny v délce 74 minut.

Při stanovení výše uložené pokuty hodnotil správní orgán jako polehčující okolnost:

- bezprostřední ohlášení poškození energetického zařízení správci energetického zařízení;
- v důsledku poškození energetického zařízení nedošlo k přerušení dodávky elektřiny konečným zákazníkům;
- úhradu vzniklé škody;
- účastník řízení byl součinný s odborem kontroly při objasnění přestupku a k jeho spáchání se doznal.

Při stanovení výše pokuty je nutno dle § 40 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zejména zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení – obviněnými z přestupku, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Správní orgán při ukládání pokuty jako výrazně polehčující okolnost zohlednil, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního (přestupkového) řízení za porušení právního předpisu ve věcné působnosti Úřadu.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Z veřejně dostupného zdroje – sbírky listin příslušného obchodního rejstříku správní orgán zjistil, že účastník řízení v souvislosti s výkonem podnikatelské činnosti vykázal za rok 2017 čistý obrat za účetní období ve výši 62 843 000 Kč a výsledek hospodaření po zdanění ve výši 2 371 000 Kč.

S ohledem na výše uvedené a vzhledem k tomu, že uložená pokuta byla stanovena ve výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu, tj. při samé dolní hranici možné zákonem stanovené sazby, nelze v případě účastníka řízení, uvažovat o tom, že by uložená pokuta pro účastníka řízení mohla mít likvidační charakter. Zároveň správní orgán uvádí, že pokuta byla uložena v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Mgr. Jan Křepinský, v. r.